

[Gammelgaard]

virke til en sådan omvæltning. Ministeren henviser til, at problemkredsen behandles i renteskatteudvalget. Vi håber jo så, at der ikke pludselig fra regeringens side alligevel kommer et meget voldsomt angreb på de private pensionsparere. De tanker, ministeren i forskellig sammenhæng har fremsat herom, tyder jo desværre på, at man ikke vil lade den private pensionsopsparing i fred.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre kan ikke støtte dette forslag. Vi deler simpelt hen ikke selve den grundfilosofi, der ligger bag ved forslaget, nemlig at man vil begrænse den private pensionsopsparing. Efter vor opfattelse er der tværtimod brug for, at lysten til at foretage en privat opsparing til alderdommen stimuleres.

Vi er selvfølgelig villige til at overveje, hvordan der kan skabes bedre og mere ligelige vilkår i de pensioner, der finansieres af det offentlige, men sandelig ikke på baggrund af dette forslag, og vi ønsker, at der fortsat skal være en mulighed for at supplere en offentligt finansieret pension med en privat opsparing.

Så vil jeg i øvrigt godt sige, at al den megen snak om de såkaldte fordele ved skattefri pensionsopsparing ikke kan skjule det faktum, at problemet i virkeligheden er et helt andet, nemlig den dobbeltbeskatning, som sker af al privat opsparing. Opsparingen tages ud af en indkomst, som allerede er beskattet, og dernæst beskattes vi så afkastet af denne opsparing. Denne dobbeltbeskatning indebærer, at den, der lægger til side i de unge år for at have lidt mere i de ældre år, bliver beskattet hårdere end den, der forbruger pengene lige så hurtigt, som de kommer ind, eller hurtigere. At gøre opsparing skattefri er derfor ikke at begunstige sparere, men derimod at fjerne den uretfærdige dobbeltbeskatning, som ellers ville finde sted.

Det, man kan beklage, er derimod, at der er forskel i den skattemæssige behandling af forskellige former for opsparing. Det er selvfølgelig svært at indse, hvorfor den pensionsopsparing, der f. eks. er bundet i et aktivt produktionsapparat, underkastes en hårdhændet beskatning, mens den pensionsopsparing, der går omvejen over en pensionskasse f. eks., er underkastet lempeligere regler. Men det er jo en misforståelse, når det i den of-

fentlige debat fremstår sådan, at en mere ensartet skattemæssig behandling af pensionsopsparing skal føre til en hårdere beskatning af pensionskasser, kapitalpensioner osv. I virkeligheden kunne man jo også gå den anden vej og sige: hvordan kan vi gøre det skattemæssigt lige så attraktivt for den enkelte at placere sin pensionsopsparing direkte i erhvervsvirksomheder uden at skulle gå omvejen over centrale fonds og institutioner? Venstre vil da gerne overveje, hvordan det kan blive muligt for lønmodtagere og selvstændige at foretage pensionsopsparing med skattefordel i egen virksomhed og direkte i erhvervslivet som helhed. Vi er selvfølgelig godt klar over, at det ikke er i VS' interesse at diskutere, hvordan den private opsparing kan bidrage til en styrkelse af erhvervslivets kapitalgrundlag, og også af den grund tror jeg ikke vi har så forfærdelig meget at snakke med VS om i den sag.

Rahbæk Møller (SF):

Intentionerne bag dette forslag er at fjerne ethvert skattesubsidium fra de private pensionsordninger. SF er helt enig i disse intentioner. Vi har ligesom VS intet imod, at folk sparer op til deres alderdom. Vi vender os også ligesom VS imod, at det sker ved skatte-subsidier, der betales af dem, der ikke har den slags ordninger.

På et enkelt punkt må jeg dog udtrykke et forbehold over for VS' konkrete forslag, og her tænker jeg på overgangsordningen, hvor der skal ske en engangsbeskatning af det nuværende indestående. Det er i teorien en velgennemtænkt løsning, men også kun i teorien. I praksis vil ingen regering kunne overleve at hive de 30-40 mia kr., eller hvad der nu er tale om, ud af forsikrings-selskaber og pensionskasser i ét stort snuptag.

Men med dette forbehold kan jeg tilsige sympati for og støtte til det foreliggende forslag.

Glistrup (FP):

Pensionsopsparingskontrakter løber jo typisk over 30-35 år, og når man nu ser på de kontrakter, der i øjeblikket er i kraft, er langt de fleste indgået på tidspunkter, hvor obligationsrenten nogenlunde svarede til inflationen, eventuelt lå i underkanten af inflationen, således at der var en såkaldt negativ